

cialistes en temàtica *western*; el iugoslau Enki Bilal; el nord-americà *ex-underground* i avui refinat editor Art Spiegelman; l'argentin i primer dibuixant d'Amèrica del Sud Alberto Breccia; l'espanyol Victor de la Fuente, i Alejandro Jodorovski, que fa anys s'apuntà amb Arrabal a aquell invent del «teatre pànic» i que ara va boig per la ciència ficció. Per als aficionats —molts adolescents i criatures—, millor que el fet de veure *in person* estrelles del cinema.

Còmic al carrer

Els famosos internacionals i les figures del còmic de l'Estat espanyol —molts barcelonins, però, també, uns quants valencians, són en els últims mesos figures de moda a Barcelona: Sento, Daniel Torres, Micharmut, Beltran, per no parlar de Mariscal, que ara ja, més que no un dibuixant, és un cotitzat dissenyador que ven mobles i teles a Milà—, els famosos de dins i fora, dèiem, van fer les tradicionals sessions de «còmic en viu» durant les jornades del Saló. Però l'atracció per a molta gent que segurament no sap massa de què va això dels dibuixos, el còmic de què ara es parla tant, va ser la sessió que el dia abans de la inauguració oficial van fer una bona colla d'artistes a la Rambla. El Saló del Còmic va sortir al carrer per primera vegada en els quatre anys que té de vida. També per primera vegada s'hi van donar premis, seguint la tradició dels festivals europeus a Angulema (França) i Luca (Itàlia).

Perquè, va de veres, en un any, la fórmula de fer jornades sobre còmic ha proliferat per tota la geografia de l'Estat espanyol, i els dibuixants i guionistes —la majoria residents a Barcelona o treballant per a revistes de Barcelona o per a publicacions estrangeres les agències de les quals són a Barcelona— han repetit les tradicions assajades al Saló del Còmic: taules rodones, conferències, pràctiques en directe... per un recorregut que ha anat d'Almansa a Còrdova,

Erriberri (Olite) i bona part de la geografia catalana i aragonesa. Ara, la capital de l'«Estado de la Nación» prepara per a aquest mes de juny el seu propi programa de còmics, pagat naturalment pel Ministeri de Cultura del govern central i per l'Ajuntament. Madrid no es vol quedar enrera, i, segurament per això, els professionals catalans han intentat desmarcar aquest any el Saló del fort aire comercial que la Fira de Barcelona —entitat que acull el Saló— li ha donat des del primer moment.

(De dalt a baix) Obres de Windsor McCay, un pioner, Víctor de la Fuente i Tanino Liberatore